

ת"פ 54375/06/18 - מדינת ישראל נגד אירינה פייסמן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 54375-06-18 מדינת ישראל נ' פייסמן

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אירינה פייסמן

הנאשמת

בשם המאשימה: עו"ד חן רייז

בשם הנאשמת: עוה"ד רותם ניר ושרון מילר

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות שעניינן **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק. הודאת הנאשמת ניתנה במהלך הליך ההוכחות ולאחר שנשמעה עדות המתלונן.

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית התגורר גרמן מרקביץ (להלן: המתלונן) בעיר קייב שבאוקראינה. בתקופה הרלוונטית היו הנאשמת וסרגיי טרקנובסקי (להלן: סרגיי) בני זוג ובעליו של עסק בשם TUBIS. בין הנאשמת וסרגיי לבין רוסלן אומורזקוב (להלן: רוסלן או רוסיה או RUSYA) ופיליפ פבריקנט (להלן: פיליפ) הייתה קיימת היכרות קודמת. בין רוסלן ופיליפ לבין המתלונן הייתה קיימת היכרות מוקדמת.

בין התאריכים 13.5.2018-11.5.2018 שהו הנאשמת, רוסלן וסרגיי בעיר קייב שבאוקראינה, שם בילו יחד עם המתלונן, שסיפר להם שהוא מתעתד להתחתן עם חברתו ולנפוש בדובאי.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 16.5.2018, במועד שאינו ידוע, נתגלע בין הנאשמת וסרגיי לבין

המתלונן סכסוך עסקי, שביסודו חוב כספי של המתלונן (להלן: החוב הכספי). החל מאותו מועד החלו הנאשמת וסרגיי לפעול במספר מישורים על מנת לקבל את כספם חזרה, ולצורך כך קשרו קשר עם רוסלן ופיליפ, במטרה לאתר את המתלונן ולהניעו לשלם החוב הכספי, זאת בדרכים שונות, לרבות בדרך של פגיעה בגופו.

בכתב האישום מפורטות שיחות שהתקיימו בחודש מאי 2018 בין הנאשמת לבין רוסלן וסרגיי על אודות הנאשם, בהן נשמעים השלושה מקללים את הנאשם, ובהן נשמעת הנאשמת אומרת, בין היתר: "זה לא יעבור סתם ככה"; "לכן זאת האפשרות היחידה שנשארה לי" וסרגיי אומר, בין היתר: "בכל מקרה מה שהוא עשה, המעשה שלו הוא מגיע לו איזשהו עונש, כיוון שככה לא עושים".

ביום 28.5.2018 בשיחה טלפונית בין רוסלן הנאשמת וסרגיי, הורה סרגיי לרוסלן לנסוע לדבר עם המתלונן ורוסלן השיב כי הוא עשה "בירורים טובים לגבי ההומי", סיפר שהוא דיבר עם חבר שגר שם והוסיף "אין בעיה תנו לי רק כתובת ומה אתם רוצים נביא לו את המתנה נעביר לו אין בעיה". כאשר הנאשמת לחצה לעשות כן, ענה רוסלן כי סרגיי אמר לו שיעזוב אותו וישתחרר ממנו, אולם הנאשמת התנגדה לדברי סרגיי. בהמשך קבעו השלושה להיפגש ולדון על המשך דרכם.

ביום 5.6.2018 איימה הנאשמת על המתלונן בפגיעה בגופו בכך ששלחה לו הודעת וואטסאפ (להלן: האיום) בה כתבה לו:

1. אתה תחזיר לי הכל עבור TUBIS, אני לא טיפשה, יש לי פלטים ואיפה שדפקת שקים, יש לי מספרים ומסמכים".

2. אתה תשלם על RUSYA כפול, גם ממני וגם ממנו".

3. על אנטון אתה תשלם.

4. ועל העצבים שלי, אתה והחברה שלך מסיליקון, תשלמו באופן אישי. את זה אני מבטיחה לך.

5. את הכסף של SYAVA אתה גם תחזיר כפול.

6. גריק אני מבטיחה לך ולצערי אתה יודע, יש לי לגבי הכל מסמכים ואמת. אני לא רציתי אבל אני לא אסלח על בגידה ובהמשך "אני החזרתי לאנטון, אחר כך תחזיר כפליים" ובהמשך "בכך נגמרו המילים. אני תמיד שומרת על כבוד" ומיד לאחר מכן "ואתה תשאר תמיד כמו שאתה" וכן "חבל עליך", והכל בכוונה להפחידו או להקניטו.

ביום 5.6.2018 בשעה 19:52 יצרה הנאשמת קשר טלפוני עם רוסלן ואמרה לו שהם חייבים להיפגש וכי "נדון

בזה ונתחיל לפעול". בהמשך לאמור יצר רוסלן קשר עם סרגיי, שסיפר לו שהמתלון ניתק לו שיחות טלפון בטענה כי הוא בנופש בדובאי. בהמשך לאמור יצרה הנאשמת קשר בשנית עם רוסלן אשר ציין שכל הנראה המתלון נמצא בפאניקה, ואילו הנאשמת הסבירה זאת בכך שהמתלון יודע מי היא וכי הם "יחד עד הסוף בעניין".

על מנת לוודא שהנאשמת ופיליפ מדברים על אותו אדם, שלח פיליפ לנאשמת בווטסאפ תמונת גבר, והנאשמת ענתה לו שהתמונה אינה של המתלון. בתגובה ביקש פיליפ מהנאשמת שתשלח לו תמונה של המתלון. הנאשמת השיבה לפיליפ תמונה בה היא מצולמת יחד עם המתלון, ובתגובה ציין פיליפ שהמתלון "חתיכת מניאק שישב אתו בכלא".

בהמשך היום יצר פיליפ קשר טלפוני עם הנאשמת, ולאחר שפיליפ דיווח לנאשמת שהוא בודק בערוצים שלו אם ניתן לאתר את המתלון ושאל אם הוא בטוח נמצא באוקראינה, השיבה המתלוננת שהיא יודעת את הכתובת ויכולה לטפל בכך לבד, אך היא רוצה ליצור עליו לחץ מכל הכיוונים. בהמשך, שאל פיליפ את הנאשמת אם היא רוצה "שפשוט יפרקו אותו/יחבטו בו יפה" והנאשמת ענתה לו "פשוט לגמרי". משחידד פיליפ ושאל "ככה ראש כרות כן?", השיבה הנאשמת בחיוב. במענה לשאלת פיליפ מה הכתובת ו"באיזו עיר הוא נמצא", השיבה הנאשמת ש"הוא גר במרכז קייב".

ביום 8.6.2018 בשעה 13:42 בשיחה טלפונית, שאלה הנאשמת את רוסלן "מתי אנחנו מתחילים לטפל בזין הזה", ורוסלן ענה לה שהוא מתכנן לקפוץ אליהם למחרת בצהריים. באותו היום, בשעה 23:12 שאלה הנאשמת את פיליפ אם בירר לה לגבי גריק ואילו פיליפ השיב בחיוב וציין שהוא מנסה ליצור עמה קשר מזה שבוע.

ביום 11.6.2018 יצר רוסלן קשר טלפוני עם הנאשמת וביקש ממנה את "הכתובת של החנות ההיא באוקראינה זה חברים שלי נוסעים לשם ביום רביעי, הבנת? אני צריך את הכתובת". בתשובה לשאלת הנאשמת למה הוא זקוק, ענה רוסלן "צריך את הכתובת של החנות שם, שרצית שנקנה משהו", והנאשמת השיבה "בסדר גמור".

לאור המתואר לעיל, ועל מנת למנוע פגיעה במתלון נעצרו הנאשמת, רוסלן, סרגיי ופיליפ.

3. במסגרת הסכמות הצדדים הופנתה הנאשמת לשירות המבחן, זאת מבלי שהוצגה הסכמה עונשית. לאור המלצת שירות המבחן מיום 5.9.2021 להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה ומאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הופנתה הנאשמת לממונה על עבודות השירות, ומחוות דעת שהתקבלה מטעמו עלה שהנאשמת כשירה לבצע עבודות שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום התעבורתי של הנאשמת (ת/1).

בטיעוניה לעונש עמדה התובעת על הערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת ועל נסיבות ביצוע העבירות, כעולה

מכתב האישום המתוקן. במיוחד הוטעמו התכנון והקשר בין הנאשמת לשותפיה לביצוע העבירות, המלמדים כי אין מדובר באיומים ברף חומרה נמוך, אלא באיומים מוחשיים שקם חשש ממשי שימומשו. כן הוטעם שהנאשמת הייתה בעלת החוב הכספי מושא הסכסוך, וכפועל יוצא מכך בעלת המניע העיקרי לפגיעה במתלונן והרוח החיה מאחורי התכנית. לדברי התובעת, ההתנהלות המתוארת בכתב האישום הייתה בבחינת "פצצה מתקתקת", שנוטרלה הודות למעצרים של הנאשמת ושותפיה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, ממנה ביקשה ללמוד על המתחם ההולם בעניינו. נוסף על כך הפנתה לעונשים שהוטלו על שותפיה של הנאשמת לעבירות, עליהם אעמוד בהמשך, וביקשה להחמיר עם הנאשמת בהינתן חלקה המרכזי באירוע והעובדה שהורשעה בעבירת איומים נוסף על עבירת קשירת הקשר בה הורשעו שותפיה. בהתאם לפסיקה ול"נסיבות הקיצוניות בחומרתן", עתרה התובעת לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, עמדה התובעת על עברה התעבורתי המכביד של הנאשמת, הכולל הרשעה בעבירות מהעת האחרונה. עוד צוין שהודאת הנאשמת ניתנה רק לאחר שנשמעה עדות המתלונן, וכי עולה מהתסקיר שהנאשמת מצמצמת מחומרת מעשיה ואינה נוטלת עליהם אחריות מלאה. לאור האמור, בשים לב לסיכון הנשקף מהנאשמת וחרף נסיבות חייה המורכבות, ביקשה התובעת שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשמת מאסר בשליש התחתון של מתחם הענישה, זאת לצד מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה, קנס ופיצוי למתלונן.

5. מנגד עתרו ב"כ הנאשמת להסתפק בימי המעצר שריצתה הנאשמת, לצד עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן כפי שהמליץ שירות המבחן. הסנגורים הטעימו כי ביסוד האירוע המתואר בכתב האישום סכסוך אזרחי בין המתלונן לנאשמת, שלפניו שררו ביניהם יחסים הדוקים, כפי שאישר המתלונן בעדותו. יתרה מכך, המתלונן אישר כי עד שהמאשימה הסבה את תשומת לבו לאמירות מסוימות בעלות אופי מאיים מצד הנאשמת, הוא לא חש מאוים ממנה. ב"כ הנאשמת ביקשו לאבחן את עניינה מיתר המעורבים בפרשה, הן בשל היחסים הקרובים בינה לבין המתלונן והסכסוך שניטש בין השניים, והן בשל עברם הפלילי של שותפיה.

עוד נטען שמאחר שעבירת הקשר המיוחסת לנאשמת מתייחסת לעבירת מקור שהיא איומים, הרי שיש לראות בה כמי שביצעה עבירה של קשירת קשר לעוון.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייה הקשות של הנאשמת כמפורט בתסקיר שירות המבחן, וציין שחרף נקודת פתיחה נמוכה הצליחה הנאשמת לשקם את חייה ולהקים משפחה. ב"כ הנאשמת עמד על המחירים ששילמה הנאשמת בעקבות הסתבכותה - העובדה ששהתה במעצר למשך חודש ימים שהותיר עליה חותם ולאחר מכן במשך חודשים ארוכים הייתה נתונה במעצר בית מלא, מה שלדבריו הובילה לצריכת אלכוהול מוגברת ולשני כתבי אישום מאוחרים לעניינו בגין עבירות של נהיגה בשכרות.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה לעבירת האיומים נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בהינתן שעבירת הקשר מתייחסת לאיומים, טען שיש להשית על הנאשמת, לכל היותר, 3 חודשי מאסר

לריצוי בעבודות שירות, זאת בחופף לעונש מאסר בעבודות שירות אותו היא מרצה כיום, לצד מאסר מותנה מרתיע וצו מבחן לתקופה המקסימלית, זאת מתוך הבנה כי על הנאשמת לעבור מסע ארוך כדי לתקן דרכיה.

6. הנאשמת ניצלה את זכות המילה האחרונה ופתחה בכך שהיא מודעת לכך ש"הדברים המילוליים שנוסחו בשיחות עם המתלונן היו לא במקום, וזה לא אופן דיבור והתנהגות", אולם מיד ביקשה להזכיר שגם המתלונן אמר שלא הרגיש מאוים ממנה וכי לאחר כל מה שאירע, יחסיהם נפגעו והם לעולם לא ישובו להיות בקשר. עוד טענה הנאשמת שהחוב הכספי נושא כתב האישום לא היה כלפיה, כאשר לדבריה מעולם לא התכוונה לפגוע במתלונן, "גם הוא יודע את זה וגם אני וכולם יודעים את זה בסופו של דבר היינו חברים ולפעמים כן קורה בכעס אפשר להגיד דברים, אבל זה פשוט מילים". הנאשמת ציינה כי בעקבות הסתבכותה נהרסו חייה, בעלה התגרש ממנה, עזב את הארץ והשאיר אותה עם חובות. עוד ציינה שתקופת מעצרה ובהמשך מעצר הבית הובילו אותה "למקומות לא טובים פסיכולוגיים", בעקבותיהם החלה לצרוך אלכוהול. לצד האמור, טענה הנאשמת שעברה תהליך שיקומי, גם הודות לשירות המבחן שהפנה אותה למרכז לטיפול בהתמכרויות. לדברי הנאשמת היא ביקשה משירות המבחן שימליץ להטיל עליה צו מבחן הואיל וחשוב לה הליווי והפיקוח במצבה. הנאשמת חתמה בכך ש"לא הייתה חצי כוונה של משהו שהתיק הזה מדבר, התיק הזה התחיל מכזה דבר של חשד לניסיון רצח זה משהו לא נורמלי בכלל, לא יודעת איך הגענו לפה...".

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירות

8. בכל הנוגע לעבירת האיומים פגעה הנאשמת בערך המוגן שעיקרו שמירה על בטחון הפרט ושלמות נפשו. מנגד, עבירת קשירת קשר לא נועדה להגן על ערך חברתי מוגן קונקרטי, אלא היא, כדברי ביהמ"ש העליון "בבחינת חומת מגן נוספת סביב לערך החברתי המוגן על ידי העבירה שלשם הגשמתה נקשר הקשר... [ומשקלה] יקבע על פי משקלו של הערך הפלילי המוגן לפי העבירה שהיא מטרת הקשר" [ע"פ 6717/09 אוזיפה נגד היועמ"ש, פסקה 50 (6.12.2010)].

המסרים המאיימים אותם העבירה הנאשמת למתלונן במסרון, כשלעצמם, אינם מצויים ברף חומרה גבוה, בהינתן שהם אינם קונקרטיים או מוחשיים, אלא אמירות כלליות נוסח "אתה תשלם על זה". ואולם האיומים אינם עומדים לבדם, והם חלק מקשירת קשר עם אנשים נוספים לפגוע פיזית במתלונן ואף באופן קשה, ומכאן החומרה היתרה במעשיה של הנאשמת. בניגוד לטענת ההגנה, אינני סבור שמדובר ב"סתם מילים", או שהנאשמת לא התכוונה לפגוע במתלונן, זאת ממספר נימוקים. האחד, טענת הנאשמת עומדת בסתירה לעובדות כתב האישום בהן הודתה. השני, הדברים הקשים שנאמרו, התכנון והוראות הביצוע נאמרו בין השותפים ולא במהלך שיחה עם המתלונן, במספר

רב של שיחות ולאורך זמן. השלישי, מעיון בכתב האישום, כוונת הנאשמת לפגוע במתלונן באופן חמור היא ברורה ואינה משתמעת לשני פנים. כך, שלחה הנאשמת לפיליפ תמונה של המתלונן על מנת שיוכל לזהותו כדי לממש את כוונת הפגיעה. בהמשך, הפך החשש לשלום המתלונן למוחשי וקונקרטי עוד יותר כאשר במענה לשאלתו של פיליפ אם הנאשמת רוצה "שפשוט יפרקו אותו/יחבטו בו יפה" ענתה הנאשמת "פשוט לגמרי" ובהמשך כששאל: "ככה ראש כרות כן?", אישרה הנאשמת את דבריו. הנאשמת הייתה הרוח החיה מאחורי העבירות, כאשר איימה על המתלונן בעצמה, יזמה שיחות רבות עם המעורבים האחרים בפרשה, ואף כאשר לא יזמה את השיחות, "לחצה" על שותפיה לפעול לצורך קידום הקשר, חילקה להם הוראות והם פנו אליה על מנת לדעת כיצד לאתר את המתלונן ואיך לנהוג בו לכשיאותר. יודגש שהעובדה שהמתלונן לא חש מאוים מפני הנאשמת אינה מעלה ואינה מורידה, בהינתן שהמתלונן כלל לא היה ער למתרחש "מאחורי הקלעים" בשיחות בין הנאשמת לשותפיה, אלא נחשף אך לאימים שנשלחו אליו במסגרת המסרון, ואלו כאמור לא היו מפחידים באופן מיוחד.

עוד יש לדחות את טענת הסנגור לפיה קשירת הקשר היא לעבירה מסוג עוון. הנאשמת הודתה בביצוע עבירה של קשירת קשר לפשע ודי בכך כדי לשמוט את הקרקע מתחת לטענה זו. יתרה מכך, בפרק העובדות בכתב האישום, נרשם מפורשות כי במעשיה איימה הנאשמת על המתלונן ו"קשרה קשר עם אחרים לשם תקיפתו בנסיבות מחמירות (על ידי שניים או יותר)" ומשכך תמונה טענת ההגנה לפיה מדובר בקשירת קשר לבצע עבירת אימים "בלבד".

עוד יש לתת את הדעת לכך שתכניתם של הנאשמת ושותפיה לפגוע במתלונן לא יצאה מן הכוח אל הפועל, ואולם, באותה נשימה יש להזכיר שהתכנית נגדעה אך מן הטעם שהנאשמת ושותפיה נעצרו בעקבות הדברים הקשים שנקלטו בהאזנת הסתר.

לאור האמור לעיל, מצאתי שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

9. מעטים הם התיקים בהם מיוחסת לנאשם עבירה של קשירת קשר לבדה, זאת מן הטעם שעל פי רוב מבוצעת העבירה לצד עבירות נוספות המבוצעות כחלק ממימוש הקשר. ב"כ הנאשם לא הגיש פסיקה מטעמו כתמיכה בעתירתו העונשית, ואילו המאשימה הפנתה לפסקי דין שיוכלו לספק אך אמת מידה למתחם ההולם בענייננו.

כך, הפנתה המאשימה לת"פ (ראשל"צ) 4145-09-20 מדינת ישראל נ' צלאח (4.4.2021), בגדרו הורשע נאשם נעדר עבר פלילי בעבירת אימים בלבד והושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה קבעתי מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין אימים על קצין שב"ס, שביטויים בכך שהנאשם שלח לקצין הודעה ובה סרטון שצולם בחצר ביתו של הנאשם המציג יד אוזת באקדח שממנו מתבצע ירי של 8 כדורים. מיד לאחר הסרטון שלח הנאשם הודעה נוספת ובה נרשם "זכור שיש לך ילדים". מדובר אפוא בנסיבות חמורות מענייננו, בפרט בשים לב לתפקידו של קצין השב"ס אשר האימים נועדו להניאו או להפחידו מלבצע את תפקידו. מנגד באותו מקרה לא הואשם הנאשם בעבירה של קשירת קשר.

כן הפנתה המאשימה לת"פ (ראשל"צ) 15630-02-19 מדינת ישראל נ' אלחבנין (6.5.2020), בו נקבע כי "חומרת העבירה מושפעת באופן ישיר ממטרת הקשר ומחומרת התכנית העבריינית שנרקמה במסגרתו".

10. אבן בוחן נוספת לקביעת מתחם העונש ההולם היא העונשים שהוטלו על שותפיה של הנאשמת לעבירות - פיליפ ורוסלן. לגישת המאשימה יש לגזור על הנאשמת עונש חמור יותר מהעונש שהוטל על שניהם, זאת בשים לב לחלקה המרכזי באירוע העברייני בכללותו לעומת שותפיה, והעובדה שהשניים הורשעו בעבירה של קשירת קשר לפשע "בלבד".

מעיון בגזר הדין של פיליפ עולה כי הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית במסגרת הסדר טיעון "סגור", זאת בהתחשב, בין היתר, בעברו הפלילי המכביד מחד גיסא ובקשיים ראייתיים מאידך גיסא [ת"פ (ראשל"צ) 54403-06-18 מדינת ישראל נ' פבריקנט (11.11.2018)]. לעומת זאת, על רוסלן הוטלו כעונש עיקרי 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, גם כאן במסגרת הסדר טיעון "סגור", בהינתן עברו הפלילי הנקי של רוסלן, קשיים ראייתיים והעובדה שהיה נתון במעצר במשך חודש ימים ולאחר מכן בתנאים מגבילים. בתוך כך צוין בגזר הדין כי "אלמלא ההסדר אליו הגיעו הצדדים, הסדר שנראה כי התשתית הראייתית היוותה חלק מהשיקולים לו, ספק בעיניי אם הנאשם היה זוכה לתוצאה עונשית כה מקלה אילו הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות המיוחסות לו, ודאי אילו הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי" [ת"פ (ראשל"צ) 23697-01-19 מדינת ישראל נ' אומורזקוב (8.12.2019)].

11. לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו ולעוצמת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות, ולמדיניות הענישה הנהוגת, ובהתחשב בעובדה שהנאשמת הורשעה בנוסף לעבירת קשירת הקשר גם בעבירת איומים, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הנע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

12. הנאשמת כבת 35, נעדרת עבר פלילי, גרושה ואם לילד בן 5, מתגוררת עם בן זוגה ושני ילדיו.

תסקיר שירות המבחן מיום 5.9.2021 מתאר את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, אשר מפאת צנעת הפרט לא אפרט את כולן. הנאשמת עלתה ארצה עם אמה בגיל 6. בגיל 13 החלה לעבוד כמלצרית כדי לכלכל עצמה, ובגיל 16 כבר עזבה את בית אמה מתוך רצון לעצמאות. בגיל 18 נפגעה המתלוננת בפיגוע ב"דולפינריום" וקיבלה פטור משירות צבאי. בהמשך, החלה לעבוד וללמוד לימודי תואר ראשון בכלכלה וניהול, וחווה משבר נוסף כאשר בן זוגה דאז נרצח. בהמשך למתואר עקרה הנאשמת לסין שם התגוררה שבע שנים, במהלכן התמקצעה בתחום המסחר הבינלאומי באלקטרוניקה. באחד מביקוריה בישראל הכירה הנאשמת את אבי בנה ונשארה להתגורר בארץ. יחד רכשו השניים חברת בנייה ומחסן לחומרי בנייה, עסק אותו נאלצו לסגור לאחר שנקלעו לחובות כבדים. לדברי הנאשמת, לפני כשנה עזב אותה אבי בנה ועבר להתגורר בחו"ל, תוך שהותירה עם חובות כספיים גבוהים. לדבריה, האב אינו מצוי בקשר עם בנם אולם משפחתו מסייעת בגידולו. בעקבות המשבר שחוותה כתוצאה ממעצרה, הפרידה מבן זוגה והתמוטטות עסקיה, מצאה הנאשמת מפלט בדרך של צריכת אלכוהול בכמות מוגברת.

לחובת הנאשמת עבר תעבורתי הכולל 7 הרשעות קודמות, אחת מהן בגין ביצוע שתי עבירות של נהיגה בשכרות, מאוחרות לעבירות דנן, לצד עבירות נלוות נוספות של התנהגות הגורמת נזק, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בקלות ראש ועוד, בעטיין הוטל עליה עונש מאסר בן 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן ורכיבי ענישה נוספים. נוסף על כך, באמתחתה של הנאשמת הרשעה קודמת משנת 2019, בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים ונהיגה בזמן פסילה.

הנאשמת תיארה בפני שירות המבחן קושי משמעותי לבקש עזרה מהסביבה, ונוצר הרושם שהיא חווה את נזקקותה לעזרה כחולשה, העומדת בניגוד לעמדת הכוח אותה נוטה להציג. אשר ליחסה לביצוע העבירות, טענה הנאשמת כי אמירותיה בכתב האישום הוצאו מהקשרן, חלקן נאמרו בשפה היתולית וחלקן מתוך כעס בשל בגידתו של המתלונן בה על רקע יחסיהם הקרובים. שירות המבחן התרשם שהנאשמת מתקשה ליטול אחריות מלאה למעשיה ושוללת שנרקם קשר לפגיעה במתלונן.

עוד ציין שירות המבחן שבעקבות נכונותה של הנאשמת לקשר טיפולי ולקבלת הכוונה, היא השתלבה במסגרת הליך המעצר בטיפול פרטני שבועי במרכז "חכמת נשים". הנאשמת מסרה כי מעצרה האחרון הבהיר לה שהדרכים בהן נקטה להתמודדות עם קשייה עד היום לא סייעו לה, ובשלב זה היא נמנעת מצריכת אלכוהול ומעוניינת לרכוש כלים שיסייעו לה להיגמל מאלכוהול ולהרחיב יכולתה לבטא רגשותיה. שירות המבחן התרשם ששילובה של הנאשמת בטיפול יכול לסייע בהפחתת הסיכון הנשקף ממנה, והמליץ להטיל עליה צו מבחן למשך שנה, במהלכה תשולב בטיפול "יעודי בתחום האלכוהול, אשר ייתן מענה גם לקושי בוויסות התנהגותה במצבי דחק, לצד ענישה מוחשית "בעלת גבולות ברורים" בדרך של מאסר בעבודות שירות.

13. הנאשמת הודתה במיוחס לה, אולם נטלה אחריות חלקית בלבד למעשיה, כפי שעולה אף מדבריה בבית המשפט, מהם עלה שהיא אינה ערה לחומרת מעשיה ואף מתכחשת לחלקם חרף ההודאה שמסרה. לצד האמור, הנאשמת הביעה נזקקות טיפולית ונכונות לקבל הכוונה ועזרה שעד היום לא קיבלה באופן מסודר. מהתסקיר עולה כי מהנאשמת נשקף סיכון להתנהגות פורעת חוק בעתיד ככל שלא תקבל סיוע.

14. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול אחדות הענישה בשים לב לעונשים שהוטלו על שותפיה של הנאשמת לעבירות. מצד אחד, חלקה של הנאשמת באירוע משמעותי יותר מזה של שותפיה, והיא אף הורשעה בנוסף לעבירת קשירת הקשר גם בביצוע עבירת איומים. מנגד, בניגוד לפיליפ, לנאשמת אין עבר פלילי, ועברה התעבורתי אינו רלוונטי לעבירות בהן הורשעה בהליך הנוכחי. עוד יש לציין שהעונשים שנגזרו על שני השותפים הם עונשים שהוטלו במסגרת הסדר טיעון "סגור", בהסכמת שני הצדדים, ששקלו את הסיכונים והסיכונים טרם הצגתו.

15. בהינתן כל האמור, בשים לב להמלצת שירות המבחן ולנסיבות חייה הקשות של הנאשמת והאסונות שפקדו אותה, ועל אף שהאחריות שקיבלה על מעשיה אינה מלאה, דומני שלא נכון יהיה בנסיבות העניין להטיל עליה עונש של מאסר בפועל, שיכול וידרדר אף יותר את מצבה ויפגע קשות בבנה הקטין המצוי בחזקתה. במסגרת שיקוליי להסתפק בהטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות נתתי דעתי אף לפרק הזמן של כחודש ימים בו הייתה הנאשמת נתונה במעצר, תקופה שלא תקוזז מתקופת המאסר בעבודות שירות שיוטל עליה. עוד אציין שהטלת עונש מאסר בפועל לא תאפשר לנאשמת להירתם להליך הטיפול לו היא כה זקוקה. מנגד, האחריות החלקית שנטלה הנאשמת על מעשיה

תבוא לידי ביטוי במיקום עונשה שלא בתחתית המתחם העונשי, ובהטלת קנס כספי משמעותי, כמו גם בהארכת תקופת צו המבחן עליו המליץ שירות המבחן.

למותר לציין שבנסיבות שצוינו לא מצאתי להיעתר לבקשת ההגנה לחפוף את עונש המאסר בעבודות שירות לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשמת כיום, זאת בהעדר עילה בחוק או הסבר מניח את הדעת לפעול בדרך זו.

16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שיבוצעו בדואר חולון ברחוב ההסתדרות 36 בחולון. על הנאשמת להתייצב במשרדי הממונה על עבודות שירות מחוז מרכז ביום 25.5.2022, לא יאוחר מהשעה 8:00, כשהיא מצוידת בתעודה מזהה ובגזר הדין.

מובהרת לנאשמת חובת שיתוף הפעולה עם הממונה ועם מקום ההשמה, וכי כל חריגה מהכללים יכול ותוביל להפקעת עבודות השירות ולריצוי יתרת התקופה בדרך של מאסר ממש.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה של קשירת קשר לפשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת איומים.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 17.6.2022.

ה. פיצוי למתלונן, ע"ת 13 בכתב האישום המתוקן, בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 17.5.2022 ויועברו לידי המתלונן בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

הקנס והפיצוי יועברו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלם בתוך 3 ימים מיום מתן גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

לבקשת הנאשמת יקוזז הקנס והפיצוי מכסף שהפקידה במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, כפוף לכל מניעה חוקית.

מובהר בזאת שכל סכום שיופקד יופנה תחילה לתשלום הפיצוי ורק לאחר מכן לצורך תשלום הקנס.

ו. צו מבחן למשך 18 חודשים.

מובהר לנאשמת שכל שלא תעמוד בתנאי צו המבחן, ובכלל זה לא תעמוד בקשר עם שירות המבחן, ניתן יהיה להפקיע ולהטיל עליה עונש אחר במקומו, לרבות עונש מאסר בפועל.

17. ניתן צו כללי למוצגים.

18. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ. רשמתי לפניי את הצהרת הנאשמת שלפיה דרכונה מופקד בבית המשפט לתעבורה וכי אין ברשותה דרכון נוסף.

19. כסף שהפקידה הנאשמת במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו יושב לידיה, כפוף לכל מניעה חוקית, לרבות עיקול. הוא הדין גם לגבי כסף שהופקד על ידי ערבים צד ג', ככל שהופקד.

20. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז לוד בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"ב, 10 אפריל 2022, במעמד הצדדים.